

er ikke høit, naar der for en Secondlieutenant er foreslaaet 15 Mk. i daglige Diæter, men han kan dog ved at indskrænke sig leve deraf, hvorimod jeg ikke troer, at nogen Mand, naar han tillige selv skal sørge for sit Qvarteer, kan leve af 32 p om Dagen. — Jeg skal endnu blot gjøre opmærksom paa, at der i dette Lovforslag ikke er nogen Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med Felttillæget, naar en Mand bliver indlagt paa Lazarethet. Det er desværre ikke noget ualmindeligt Tilfælde; i Felten er der jo Tusinder af Folk, hvem dette overgaaer, og jeg mener derfor, at det vil være nødvendigt, at der haves en Bestemmelse om, hvorledes der i saa Tilfælde skal forholdes med Felttillæget. Dette er jo ogsaa en Ting, hvorom der er truffet Bestemmelse for Flaadens Vedkommende. Derjom det er Krigsministerens Mening i den Henseende at holde sig til Lønningslovens §§ 2 og 10, der indeholde Bestemmelser herom under sædvanlige Forhold, saa vil der blive en betydelig Forskjel mellem Menige og Underofficerer, idet den Menige mister hele sin Lønning, altsaa ogsaa Felttillæget, naar han indlægges paa Lazarethet, hvorimod Underofficeren beholder sin Lønning med et vist Afdrag og altsaa ogsaa beholder Felttillæget.

Berg: Folkerepræsentanter kunne ofte have en Følelse af, hvor behageligt det vilde være at høre til en rig Stat, hvis Indtægtskilder vare udtømmelige, saaledes at man, naar der var Tale om Lønninger osv., ikke behøvede at gaae for knapt tilværks. En saadan Følelse paa-trænger sig En ved Behandlingen af denne Lov, der i hver Linie omhandler Forhold, som angaae Personers timelige Belfærd. Ifledestomindre, denne Følelse af, at det kunde være behageligt at være stillet saaledes som nævnt, kan dog ikke fritage En under de nuværende Forhold her i vort lille Land fra at underkaste Lovforslag som nærværende Kritik. Den høitærede Krigsminister er i Udarbejdelse af dette Forslag gaaet ud fra en noget ny Fremgangsmaade, idet han har lagt Lønningen til Grund for Beregningen af de forskjellige Tillæg; det siges i alt Fald, at det er den almindelige Regel, der er fulgt. Jeg antager

ikke, at denne Regel er ganske rigtig, og heller ikke, at den er ganske consequent udført. Jeg antager ikke, den er rigtig enten med Hensyn til Cantonnements- eller Felttillæg, og endnu mindre med Hensyn til Diæter. Med Hensyn til disse sidste, som findes omhandlede under § 15, antager jeg, at det gaaer mange ærede Medlemmer som mig, at de ikke rigtigt kunne forstaae denne Mangfoldighed af Sætser for Diæter, ikke rigtigt have kunnet forstaae, hvorfor f. Ex. en Oberst paa yngst Gage ikke kan fortære ligesaa Meget som en Oberst paa ældst Gage eller som en General, eller, for at tage et andet Exempel, hvad der staaer i Motiverne Sp. 1810, hvor det hedder om Generalauditeuren, at saalænge hans Lønning er 3000 Rd., har han 6 Rd. daglig i Diæter for Rejser, men bliver Lønnen 4000, skal han have 7 Rd. daglig, altsaa, naar han har henimod 100 Rd. mere om Maaneden eller 3 Rd. mere om Dagen, skal han nødvendigviis have mere i Diæter, mere at spise op, end hvis han havde mindre i Løn. Det forekommer mig, at det Omvendte burde gjælde, at det snarere burde hedde, at for den, som har en saa høi maanedlig Lønning, kunne vi gjerne sætte Diæterne noget knappere; thi det er ikke forbundet med saa stor Fare for ham, om han skulde komme til at lægge Noget til af sin Lønning, naar han er paa Rejser, som det vil være for den mindre godt lønede. Med Hensyn nu til Reglens Anvendelse ligeoverfor Felt- og Cantonnementstillæg vil man strax blive opmærksom paa, at i § 2, der handler om Undercorporaler og Menige, er Reglen slet ikke fulgt. En Menig, det vil sige en saadan, der har tjent længere end 6 Maaneder, har f. Ex. efter Loven en daglig Lønning af 24 p . — 22 p og 2 p —, naar han ligger hjemme i Garnisonstjeneste. Brød kunne vi sætte til 5 p daglig — det er endogsaa billigt — og Dver- og Undermundering til 9 p . Det er 38 p i Lønning foruden Qvarteer. Deraf vil en $\frac{1}{3}$ udgjøre 12 à 13 p — ca. 13 p — saa dersom man skulde anvende den Regel paa de Menige, som er anvendt nedenfor paa Befalingsmænd, vilde det blive ikke et Tillæg af 7 p , men af 12 à 13 p om Dagen. Der er imidlertid sat 7 p . Men